

ЛІСТЫ З УКРАЙНЫ.

Х.

Апошніе кніжкі украінскіх журналоў даюць ня мала цікавага матэрыялу датыкаючага Беларусі.

На Украіне выходзяць два штотомесячныя журналы. Адзін вялікі „Літаратурна-Навуковий Вістник“, што прызначаецца для твораў літаратуры і навукі і выдаецца галоўным чыном для інтэлігенцыі і другі „Украінська Хата“—журнал для больш шырокай публікі: Абодвы, як і на агул украінскія часопісі, цікавяцца беларускім рухам і прысьвячаюць яму шмат мейсца. У абодвух з’явіліся і пераклады твораў беларускай літаратуры на украінскую мову.

Такія пераклады маюць вялікае значэнне. Апроч таго, што яны знаёмяць украінскае грамадзянства з нашай літаратурай, у яе лепшых рэчах, яны ешчэ знаёмяць і з душой народнай, бо калі твор літаратурны выканан добра, то у ім адбілася і нацыянальная душа аўтара, а значыць і народа.

Пры цяперашнім нашым налажэнні, нам трудна трымаць без шчырых сапраўдных прыхільнікоў меж другіх народаў. А для гэтаго канечне патрэбна кожнаму народу знаёміцца з жыццём і палажэннем нацыянальнай справы другіх. Трэба бліжэй прыглядацца да духоўнаго жыцця кожнай нацыі, а гэтае жыццё найбольш адбіваецца ў літаратуры. Вось адсюль і відаць вялікую вагу перакладаў ў справе нацыянальнай еднасці.

У справе перакладаў больш за ўсяго зрабіла Украіна. Дзеве апошніх кніжкі абоіх журналоў месцяць пераклады з беларускай мовы:—„Літаратурна-Навуковий Вістник“—вершаў, а „Украінська Хата“—прозы.

У „Літ.-Наук. Вістн.“ ў дзевятай і дзесятай кніжках бачым мы 6 перакладзеных вершоў лепшых нашых песьняроў, а ўласно: *Янука Куцалы*—„Сьці браце“ і „Вольха“; *Максіма Богдановіча*—„Над Магілай“ і „Прыйдзе весна“, *Гальяша Леуцька*—„Ой цяжка...“ і *Матцея Крапівкі*—„Грайка“. Усе вершы перакладзены добра—блізка да арыгіналу, а разам с тым і дужэ артыстычна. Дух беларускай паэзіі усюды захаван.

„Украінська Хата“ надрукавала пераклад „Абразкоў“. *Петры Простаго* так сама пекна зроблены. Усе пераклады маладога украінскага пісьменніка *М. Шаповала*.

Украінскія часопісі шмат робяць ў справе азнаёмлення свайго грамадзянства з беларускім жыццём. Гэтая заслуга іх не забудзецца. Але трэба значную долю яе атрымаць і да п. Шаповала, каторы шмат працуе над беларушчынай. Я згадаю толькі тое, што ешчэ раней, весной гэтаго года, былі надрукованы два яго пераклады—адзін у „Слові“ *Якуба Коласа*—„Вербіна“, а другі ў „Раді“ *Янука Куцалы*—„Я бачыў.“

Кіев.

С. П.